

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 42/2011-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 9. februára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť J. G., M., zastúpeného advokátom JUDr. T. S., K., vo veci zrušenia výsledkov volieb starostu obce Matiašovce konaných 27. novembra 2010, za účasti Mgr. M. Š., M., a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. G. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. decembra 2010 doručená sťažnosť J. G., M. (ďalej aj „sťažovateľ“), ktorou sa domáhal, aby ústavný súd nálezom zrušil výsledky volieb starostu obce Matiašovce konaných 27. novembra 2010.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol, že „*Predseda Národnej rady Slovenskej republiky rozhodnutím č. 225/2010 Z. z. vyhlásil voľby do orgánov samosprávy obcí a určil deň ich konania na sobotu 27. novembra 2010. Na základe citovaného rozhodnutia sa dňa 27. 11. 2010 uskutočnili voľby do obecného zastupiteľstva obce Matiašovce a tiež starostu*

obce Matiašovce. Z celkového počtu osôb zapísaných v zozname voličov obce Matiašovce 589 sa volieb zúčastnilo 424 voličov, počet platných hlasovacích lístkov na starostu obce bolo odovzdaných 422. Zo štyroch kandidátov na starostu obce, všetci nezávislí kandidáti, bolo za M. Š. 177 hlasov, za sťažovateľa J. G. 149 hlasov, za M. M. 67 hlasov a za F. G. 29 hlasov.

Dňa 24. 11. 2010 M. Š. zverejnil na sociálnej sieti Facebook nepravdivé, hrubo urážajúce a obviňujúce tzv. informácie o sťažovateľovi, dovtedajšiemu starostovi obce. Tieto informácie ktoré zverejnil boli šírené aj dňa 25. 11. 2010 a nasledujúci deň, v miestnej knižnici, miestnom pohostinstve a po dedine, teda v blízkosti volebnej miestnosti v obci, hoci to už bolo 48 hodín pred začiatkom volieb, teda v čase zákazu vedenia volebnej kampane v čase volebného moratória, čo je v rozpore s ust. § 30 ods. 11 a § 30 ods. 2 veta druhá zák. č. 361/1990 Zb v znení noviel (volebného zákona). Došlo k hrubému porušeniu volebného zákona čo prinajmenšom vzbudzuje reálne pochybnosti o tom, či voľby a ich výsledky sú prejavom skutočnej vôle voličov.“.

Sťažovateľ ďalej uviedol, že „Podstata sťažnosti spočíva v tvrdení, že počas volebného moratória volieb starostu obce došlo k porušeniu volebného zákona v ust. § 30 ods. 2 a ods. 11 spočívajúce v rozširovaní letákov v blízkosti sídla volebnej komisie s nepravdivými, obviňujúcimi a hrubo urážajúcimi tvrdeniami, v čase zákazu volebnej kampane, ktoré jednoznačne spochybnili, či voľby a ich výsledky sú prejavom skutočnej vôle voličov, aj vzhľadom na veľmi malý rozdiel v počte hlasov zvoleného starostu a sťažovateľa 28 hlasov. Nebyť protiprávneho postupu v prospech zvoleného starostu obce je veľmi pravdepodobné, že by vo voľbách zvíťazil sťažovateľ.“.

Na základe týchto skutočností sťažovateľ navrhuje: „Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje výsledok volieb pre voľby za starostu v obci Matiašovce vo volebnom obvode 703 K. konaných 27. novembra 2010.“

Sťažnosť neobsahovala náležitosti návrhu na začatie konania podľa § 20 a § 60 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších

predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd preto výzvou z 29. decembra 2010 vyzval sťažovateľa na jej doplnenie. Sťažovateľ prevzal výzvu ústavného súdu 5. januára 2011, právny zástupca sťažovateľa na ňu reagoval 13. januára 2011 a ústavnému súdu bola doručená 18. januára 2011 (právny zástupca sťažovateľa pritom na základe predloženého splnomocnenia prevzal zastupovanie sťažovateľa 3. decembra 2010). Odpoveď na výzvu doručená ústavnému súdu 18. januára 2011 bola označená ako „*Doplnenie podania a žiadosť o predĺženie lehoty*“ a právny v nej zástupca požiadal ústavný súd o primerané predĺženie lehoty na účely doplnenia sťažnosti o dôkazy preukazujúce „... *hrubé porušenie zákonnosti a výsledkov volieb...*“, a to z dôvodu „*krátkej lehoty a práceneschopnosti sťažovateľa najmä čestnými prehláseniami občanov s overenými podpismi a označením svedkov, ktorí môžu nezákonný postup starostu obce M. Š. potvrdiť, prípadne predložením iných dôkazov. Toto doplnenie sťažnosti je časovo náročnejšie.*“.

Predĺženie lehoty odôvodnil právny zástupca sťažovateľa práceneschopnosťou svojho klienta, ktorú však žiadnym spôsobom nepreukázal, ako aj krátkou lehotou na doplnenie sťažnosti o dôkazy preukazujúce a potvrdzujúce hrubé porušenie zákonnosti a výsledok volieb. Pritom ale v lehote 10 dní nielenže nedoplnil sťažnosť predložením ďalších dôkazov, ale tieto dôkazy v 10-dňovej lehote ani nijako bližšie neoznačil, čo podľa názoru ústavného súdu nemožno spájať s práceneschopnosťou sťažovateľa. Vzhľadom na uvedené a vzhľadom na to, že právny zástupcu prevzal zastupovanie sťažovateľa 3. decembra 2010, nemožno akceptovať jeho argumentáciu o krátkosti lehoty na doplnenie sťažnosti. Podľa názoru ústavného súdu mal právny zástupca sťažovateľa dostatok času na odstránenie nedostatkov sťažnosti, najmä na zosumarizovanie dôkazov, ktorými chce argumentovať v prospech sťažovateľa. So zreteľom na tieto skutočnosti, ako aj na lehotu ustanovenú v § 63 ods. 6 zákona o ústavnom súde ústavný súd žiadosti o primerané predĺženie lehoty (ktorú tiež nijakým spôsobom nekonkretizoval) nevyhovel.

Napriek tomu právny zástupca po doručení tohto oznámenia doplnil sťažnosť svojho klienta o ďalšie štyri „*čestné prehlásenia*“ občanov obce Matiašovce, teraz už s úradne overenými podpismi, týkajúce sa potvrdenia informácií na sociálnej sieti Facebook,

obsahovo totožné s už predošlými piatimi čestnými vyhláseniami, pričom dve z nich boli podané opakovane.

II.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde preskúmal, či spĺňa všeobecné a osobitné náležitosti návrhu podľa § 20 ods. 1 a 2, § 59 a § 60 zákona o ústavnom súde a či nie sú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd mal za preukázané, že sťažovateľ vo voľbách uskutočnených 27. novembra 2010 bol kandidátom na starostu obce Matiašovce a podľa predložených výsledkov volieb miestnej volebnej komisie získal vo voľbách 149 platných hlasov z celkového počtu 422 platných hlasovacích lístkov odovzdaných pre voľbu starostu, čo u neho predstavuje viac ako 10 % voličov [§ 59 ods. 2 a § 60 ods. 1 písm. c) zákona o ústavnom súde], teda sťažovateľ má v konaní pred ústavným súdom procesnú legitimitáciu na podanie sťažnosti podľa § 59 zákona o ústavnom súde.

Sťažnosť bola podaná na poštovú prepravu 6. decembra 2010, to znamená do desiatich dní po oznámení výsledku volieb (§ 60 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Dôkaz o opodstatnenosti podanej sťažnosti tvorila kópia správy zo sociálnej siete Facebook z 24. novembra 2010, štyri čestné vyhlásenia občanov s úradne overenými podpismi a tri čestné vyhlásenia občanov s podpismi bez úradného overenia zo 6. decembra 2010 týkajúce sa toho, že 26. novembra 2010 boli na sociálnej sieti Facebook v skupine (s minimálnym počtom 100 potencionálnych voličov z obce) „Komunálne voľby 2010“ oboznámení s textovou správou od kandidáta na starostu obce M. Š., v ktorej písal o starostovi obce J. G., šíril poplašné správy o porušeníach zákonov, zosmiešňoval ho, obviňoval ho z podvodov a podrobne opisoval jeho negatívnu činnosť vo funkcii starostu obce Matiašovce, pričom všetkých potencionálnych voličov vyzýval, aby J. G., svojho protikandidáta vo voľbách, nepodporovali. Ďalšie dôkazy sťažovateľ nepredložil a ani neoznačil napriek tomu, že tvrdil, že v čase volebného moratória alebo v čase konania volieb boli ním označeným protikandidátom „... dňa 25. 11. 2010 a nasledujúci deň, v

miestnej knižnici, miestnom pohostinstve a po dedine, teda v blízkosti volebnej miestnosti v obci...“ šírené „... nepravdivé, hrubo urážajúce a obviňujúce tzv. informácie o sťažovateľovi, dovtedajšom starostovi obce“.

Keďže sťažovateľ žiadne ďalšie dôkazy o tom, že by ním označený protikandidát, ktorý bol zvolený za starostu obce Matiašovce, vyvíjal počas volebného moratória v snahe získať priazeň voličov, v určenej lehote ústavnému súdu nepredložil, ústavný súd posudzoval, či tvrdenie o porušení volebného moratória uvedené v sťažnosti a vzťahujúce sa na správu uverejnenú na Facebooku môže ústavne relevantným spôsobom porušiť citované ustanovenia zákona Slovenskej národnej rady č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o voľbách“) a viesť k zrušeniu výsledkov volieb.

V súvislosti s jediným dôkazom, ktorý sťažovateľ predložil ústavnému súdu, ktorého pravdivosť preukázal predložením správy z Facebooku a čestnými vyhláseniami, ústavný súd uvádza, že skutočnosť, že na sociálnej sieti Facebook boli sťažovateľom uvedené informácie, nespochybňuje, avšak vzhľadom na to, že prístup verejnosti na túto sieť je viazaný na registráciu prostredníctvom emailu a uvedením mena a hesla, t. j. je určitým spôsobom obmedzený, nemožno informácie uverejnené na sociálnej sieti Facebook považovať za také, ktoré by práve vzhľadom na podmienky prístupu na túto sieť dosahovali rozsahom svojho rozšírenia medzi verejnosťou intenzitu porušenia § 30 ods. 11 zákona o voľbách.

V nadväznosti na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. februára 2011